

Розділ 4

ФІНАНСИ І БАНКІВСЬКА СПРАВА

DOI: [https://doi.org/10.24144/2409-6857.2025.1\(65\).121-126](https://doi.org/10.24144/2409-6857.2025.1(65).121-126)

УДК 336.7

Височанський В.Ю.

ЕВОЛЮЦІЯ КОЛЕКТИВНОГО ІНВЕСТУВАННЯ І ДЕМОКРАТИЗАЦІЯ ФОНДОВОГО РИНКУ: ВЗАЄМОВПЛИВ І ТРАНСФОРМАЦІЇ

Стаття присвячена дослідженню еволюції колективного інвестування та демократизації фондового ринку під впливом технологічних інновацій. Розглядаються поширені моделі об'єднання капіталу та сучасні технологічні рішення призначені для індивідуальних інвесторів. Аналізуються переваги, ризики та трансформаційний вплив цих чинників на інвестиційну екосистему.

Ключові слова: колективне інвестування, фонди, управління, демократизація ринку, технологічні інновації.

Постановка проблеми. У сучасному фінансовому середовищі спостерігається швидкий розвиток цифрових технологій, які суттєво впливають на традиційні форми інвестування. Колективне інвестування, що ґрунтується на взаємних та біржових фондах, зазнає трансформації під впливом інновацій. З'являються такі технологічні рішення, як соціальна торгівля, робо-радіки та фракційна торгівля, які розширюють можливості індивідуальних інвесторів, знижують пороги входу та забезпечують більшу прозорість ринку. Проте, разом із перевагами виникають і нові виклики: залежність від якості алгоритмічних рішень, регуляторна невизначеність, а також підвищений рівень ризиків, зокрема через недосконалість технологічної інфраструктури. В контексті інноваційних зрушень потребують подальшого переосмислення традиційні підходи до управління активами та пошуку шляхів інтеграції нововведень у колективне інвестування. З огляду на це, актуальним залишається аналіз взаємозв'язку між демократизацією фондового ринку та трансформацією інвестиційної екосистеми, що дозволить розробити оптимальні стратегії для забезпечення подальшого розвитку ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Численні дослідження в галузі фінансових технологій висвітлюють багаторівневу еволюцію

колективного інвестування, що охоплює кілька ключових етапів. На початковій стадії, коли інвестори об'єднували свої ресурси через неформальні клуби та кооперативи, дослідники відзначали переваги розподілу ризиків і спільного доступу до капіталу, проте підкреслювали недоліки, пов'язані з відсутністю формалізованих правил та регуляторного захисту [1-3].

Згодом, із появою взаємних фондів та інвестиційних трастів, відбулася інституціоналізація колективного інвестування [4, 5]. Цей етап забезпечив професійне управління активами, розширення диверсифікації портфелів і впровадження нормативної бази, що покращило стабільність ринку. Проте високі операційні витрати та обмежений контроль інвесторів залишалися суттєвими недоліками.

Подальший розвиток цифрових технологій сприяв появі біржових фондів, які, згідно з сучасними дослідженнями, забезпечують високу ліквідність, прозорість та зниження комісійних витрат [6]. Впровадження соціальних мереж, спеціалізованих мобільних додатків і онлайн-платформ дозволили забезпечити процес високоризикованого інвестування стартапів шляхом краудфандингу [7].

Поширення технологічних рішень індивідуального управління інвестиціями, зокрема соціальної торгівлі, робо-радіків і фракційної торгівлі розширюють можливості як для дрібних, так і для інституційних інвесторів [8-10].

© **Височанський В.Ю.**, доцент кафедри фінансів і банківської справи, Ужгородського національного університету, кандидат економічних наук

Дослідники фінансових інновацій підкреслюють, що інтеграція таких технологій дозволяє значно знизити поріг входу для інвесторів, оптимізувати управління портфелями та забезпечити персоналізований підхід [11-13]. Водночас також звертається увага на ризики, пов'язані з залежністю від алгоритмічних систем, регуляторною невизначеністю та потенційною схильністю до групових помилок через ефект «групового мислення» [8]. Загалом, література свідчить про тісний взаємозв'язок між історичними етапами еволюції колективного інвестування та впровадженням інноваційних рішень посилення спроможності індивідуальних інвесторів, що сприяють створенню більш відкритої, прозорої та доступної фінансової екосистеми.

Формування цілей статті. Метою статті є дослідження еволюції колективного інвестування та демократизації фондового ринку, їх взаємовпливу і трансформацій під тиском інновацій, проведення аналізу взаємозв'язків між традиційними моделями колективного інвестування та сучасними інвестиційними технологіями, що сприяють розширенню ринкової доступності.

Опис основного матеріалу дослідження. Еволюція колективного інвестування демонструє поступовий перехід від неформальних об'єднань до високотехнологічних платформ, що використовують сучасні цифрові інновації. Цей процес можна умовно розбити на чотири основних етапи, серед яких першими були неформальні клуби та об'єднання, потім з'явилися взаємні фонди, далі — біржові фонди, і, нарешті, поява краудфандингу. На початку формування фінансових ринків інвестори не мали доступу до спеціалізованих інституцій. Натомість цього вони об'єднували свої обмежені ресурси під егідою клубів, кооперативів або торгових спілок задля спільного фінансування проектів. Такі неформальні структури виникали через потребу розподілу ризиків та можливість участі в спільних підприємствах, які окремі особі були б недоступними. Об'єднання коштів в такий спосіб дозволяло зменшити вплив невдач окремих проектів на кожного учасника, а спільні зусилля відкривали можливості для фінансування масштабніших ініціатив. Однак, при цьому недостатній рівень регулювання створював умови для шахрайства або недобросовісного управління. Оскільки рішення приймалися на основі довіри, то вони нерідко могли мати суб'єктивний характер та призводити до неефективного розподілу коштів. На цьому етапі технології були примітивними, основними

засобами комунікації залишалися особисті зустрічі та традиційний обмін інформацією, що обмежувало можливості управління інвестиціями [3].

З розвитком економіки, особливо в період промислової революції, зросла потреба у професійному управлінні капіталом. Створення взаємних фондів дозволило інвесторам об'єднати кошти в офіційно зареєстрованих структурах, що забезпечувало кращу диверсифікацію та доступ до професійного управління. Такі фонди управлялися спеціалістами, що підвищувало ефективність використання коштів. Ризики розподілялися між різними активами, що зменшувало вплив невдалих інвестицій. Почали встановлюватися правові норми, які забезпечували захист інтересів інвесторів. Разом з цим помилкові рішення менеджерів могли негативно вплинути на дохідність фонду, а операційні витрати та комісійні збори іноді суттєво зменшували чистий прибуток [3-5].

Поява перших комп'ютерних систем дозволила автоматизувати облік операцій і аналітику, що сприяло підвищенню ефективності управління фондами. Розвиток Інтернету та інформаційних технологій заклав передумови для створення електронних торгових платформ, тоді як інвестори потребували більш гнучких і ліквідних інструментів, здатних забезпечити оперативність та прозорість ринку. Все це сприяло появі біржових фондів, що в порівнянні із взаємними пропонують інвесторам низку переваг. Передусім, біржові фонди торгуються на біржі протягом усієї сесії, що дає інвесторам можливість купувати та продавати акції миттєво, реагуючи на змінні ринкові умови. Це забезпечує високу ліквідність та гнучкість управління портфелем. По-друге, зазвичай вони мають нижчі витрати на управління, оскільки більшість з них пасивно керовані (відслідковують певний індекс), що сприяє збереженню більшої частини прибутку для інвестора. У взаємних фондах, особливо з активним управлінням, витрати часто вищі через необхідність оплати роботи менеджерів. Крім того, біржові фонди відзначаються високою прозорістю: їхні портфелі публікуються щоденно, що дозволяє інвесторам завжди бути в курсі складових активів. Також вони мають перевагу з податкової точки зору завдяки механізму “викупу в натуральній формі”, що дозволяє зменшувати податкове навантаження при реорганізації портфеля [6].

Сучасні торгові платформи, високошвидкісний Інтернет та алгоритмічна торгівля стали основою для створення біржових

фондів, що дозволило забезпечити оперативний доступ до ринку та знизити операційні витрати. Однак, традиційні фінансові інституції не завжди могли забезпечити швидке фінансування стартапів і інноваційних проєктів, що стимулювало виникнення альтернативних методів інвестування. Всеохоплююча Інтернет-революція, розвиток мобільних технологій і соціальних мереж створили можливості для залучення капіталу через онлайн-платформи. Легкі у користуванні онлайн-платформи, мобільні додатки, аналітичні інструменти та блокчейн-технології зробили можливим залучення інвестицій із глобальним охопленням, підвищили прозорість процесів та знизили витрати на транзакції. Це створило передумови для виникнення краудфандingu, тобто процесу залучення фінансування від великої кількості людей, зазвичай через спеціалізовані онлайн-платформи, де кожен учасник може внести невелику суму коштів для підтримки певного проєкту або ідеї.

Суть краудфандingu полягає у створенні спільноти інвесторів, ентузіастів або потенційних споживачів, які разом допомагають реалізувати проєкт, що може мати інноваційний або соціальний характер. Проєкти, які важко профінансувати традиційними методами, отримують можливість залучити кошти шляхом краудфандingu без участі великих інвестиційних фондів чи банків. При цьому ранній етап фінансування дозволяє оцінити ринковий інтерес і потенціал проєкту ще до його запуску, залучення великої аудиторії допомагає підвищити впізнаваність бренду та створити лояльну спільноту. Ризик для засновників розподіляється між багатьма інвесторами, що знижує фінансовий тиск на окрему сторону. Краудфандингові кампанії часто дозволяють тестувати нові підходи та продукти, сприяючи розвитку інноваційного середовища [7].

Кожна з моделей, що виникла на відповідному етапі еволюції колективного інвестування, впливає відповідно на демократизацію фондового ринку, тобто на процес зниження бар'єрів для входу на ринок цінних паперів, який робить його доступним для ширшої аудиторії інвесторів, зокрема для дрібних та недосвідчених учасників. Завдяки сучасним технологічним інноваціям та змінам у регуляторному середовищі, традиційні фінансові ринки стають відкритішими, прозорішими та гнучкішими. Це дозволяє кожному інвестору, незалежно від розміру капіталу, брати участь у торгівлі, управляти своїми активами та отримувати вигоди від зростання ринку. Разом з

цим, окремі технологічні рішення зміщують фокус з процесу колективного інвестування на окремого індивідуального інвестора, посилюючи його спроможність приймати інвестиційні рішення самотужки. На тлі розвитку Інтернету та зростання популярності соціальних мереж вони призвели до появи інноваційної форми інвестування, яка дозволяє учасникам ринку спостерігати за діями досвідчених торговців, обмінюватися ідеями та навіть копіювати їхні торговельні операції, і відома як соціальна торгівля. Основна суть цього підходу полягає в створенні прозорої спільноти, де кожен може в режимі реального часу отримувати доступ до аналітики, стратегії та рішень успішних інвесторів. Це означає, що менш досвідчені інвестори мають можливість навчатися на прикладах професіоналів, знижуючи ризики за рахунок використання перевірених методик торгівлі. Крім того, платформи соціальної торгівлі забезпечують інтерактивний обмін думками та коментарями, що сприяє більш глибокому розумінню ринкових процесів. Такий підхід стимулює розвиток фінансової грамотності та підвищує загальну ефективність торгівлі, адже успіх окремих торговців може позитивно впливати на результати їхніх послідовників [8, 14].

З розвитком обчислювальної потужності, штучного інтелекту та аналітичних алгоритмів, з'явилися робо-радники – автоматизовані цифрові платформи, які за допомогою алгоритмів та аналізу даних надають інвестиційні консультації та управляють портфелем активів. Їх суть полягає у створенні індивідуально оптимізованих інвестиційних стратегій на основі аналізу ризикового профілю, фінансових цілей і часових горизонтів клієнта. Алгоритми робо-радників автоматично здійснюють ребалансування портфеля, адаптуючись до змін ринкових умов і забезпечуючи підтримання оптимального співвідношення активів.

Завдяки високій автоматизації, робо-радники працюють з набагато нижчими комісіями порівняно з традиційними фінансовими консультантами, роблячи інвестиційні послуги доступнішими для широкого кола інвесторів. Вони також забезпечують прозорість процесів, оперативність прийняття рішень і мінімізацію емоційного впливу, що сприяє більш дисциплінованому управлінню капіталом [9]. Таким чином, робо-радники сприяють демократизації фінансових послуг, дозволяючи інвесторам ефективно оптимізувати свої стратегії з мінімальними витратами.

Стрімкий розвиток фінтех-сервісів та мобільних брокерських платформ сприяли появі фракційної торгівлі, що дає можливість купівлі та продажу часткових одиниць фінансових інструментів, таких як акції, замість повних пакетів. Фракційна торгівля дозволяє інвесторам, навіть з обмеженим капіталом, долучатися до ринку, адже вони можуть придбати лише ту частину акції, яку дозволяє їх бюджет, без необхідності купувати цілу акцію, ціна якої може бути досить високою. При цьому інвестори отримують можливість розподіляти інвестиції між декількома активами, знижуючи ризики за рахунок більш різноманітного портфеля. Також стає можливо ефективніше розподіляти власний капітал, оскільки купівля меншими порціями дозволяє уникати одноразових великих витрат [10, 15].

У взаємодії «інвестор – фінансовий посередник» кожна зі сторін переслідує власні цілі. Інвестор, обираючи об'єкт для інвестицій і для доступу до нього на ринку, користується послугами посередників, тоді як фінансовий посередник пропонує власні послуги задля отримання прибутку. При цьому поведінка інвестора може проявлятися в його ролі як пасивного чи активного учасника інвестиційного процесу з точки зору прийняття рішення щодо об'єкту інвестицій. Розглянуті структури колективного інвестування формувалися, передусім, в інтересах пасивних інвесторів, оскільки окрім доступу до ринку та сервісу з укладення угод вони пропонують компетенцію фінансового посередника з визначення об'єктів інвестицій. Активні інвестори використовують спеціальний інструментарій на кшталт таких технологічних рішень, як соціальна торгівля, робо-радикали та фракційна торгівля для вибору об'єктів інвестицій, визначення інвестиційної стратегії та покращення самостійного управління капіталом.

Розширення технологічних можливостей персонального інвестування посилює демократизацію фондового ринку, що тісно пов'язана з формуванням і подальшою еволюцією колективного інвестування. Більш того, сучасні технології, що використовуються у соціальній торгівлі, робо-радикалах та фракційній торгівлі, змінюють очікування інвесторів щодо доступності, швидкості та прозорості інвестиційних процесів. Це стимулює традиційні

інвестиційні інструменти, як клубні угоди, взаємні та біржові фонди, а також прибутковий краудфандинг, впроваджувати нові технологічні рішення та підходи. Так, окремі фонди вже починають інтегрувати елементи цифрових сервісів, автоматизовані алгоритми аналізу ринку та зручні мобільні додатки для забезпечення кращого обслуговування клієнтів [16-18]. Це сприяє підвищенню їхньої конкурентоспроможності на фоні зростаючої популярності індивідуальних технологічних рішень. Крім того, вимоги до прозорості та зниження витрат, характерні для фракційної торгівлі та соціальної торгівлі, підштовхують фонди до оптимізації операційних процесів та вдосконалення комунікації з інвесторами. Таким чином, інновації, спрямовані на посилення персональних інвестицій, спричиняють поступову трансформацію традиційних моделей колективного інвестування, роблячи їх більш адаптивними до сучасних ринкових умов.

Висновки і перспективи подальших досліджень.

Еволюція колективного інвестування та процеси демократизації фондового ринку тісно переплетені, спричиняючи взаємні трансформації, які суттєво впливають на сучасну фінансову екосистему. Аналіз показав, що інтеграція цифрових технологій, зокрема робо-радикалів, фракційної торгівлі та соціальної торгівлі, сприяє модернізації традиційних моделей колективного інвестування. Це дозволяє забезпечити ширший доступ до ринку, підвищити прозорість операцій та оптимізувати управління ризиками.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою інтегрованих моделей, які враховують вплив інноваційних технологій на традиційні схеми колективного інвестування, а також з аналізом змін у регуляторному середовищі в умовах глобалізаційних процесів. Подальше вивчення динаміки взаємодії між цифровими платформами та класичними інвестиційними структурами дозволить розробити рекомендації для вдосконалення нормативно-правових механізмів і стратегій управління капіталом. Отримані результати сприятимуть створенню більш стабільного, відкритого та ефективного ринку, що є критично важливим для економічного зростання в умовах сучасних викликів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Markowitz H. Portfolio Selection. The Journal of Finance, Vol. 7, No. 1. (Mar., 1952), pp. 77-91. URL: <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.1952.tb01525.x> (дата звернення 08.02.2025)

2. Sharpe, W.F. Capital Asset Prices: A Theory of Market Equilibrium under Conditions of Risk. *The Journal of Finance*. Vol. 19, No. 3 (Sep., 1964), pp. 425-442, URL: <https://doi.org/10.2307/2977928> (дата звернення 08.02.2025)
3. Lemke, T., Lins, G. & Smith T. *Regulation of Investment Companies*. 4-th Edition, LexisNexis Matthew Bender, 1997
4. Elton, E.J., Gruber, M.J., Brown, S.J. & Goetzmann, W.N. *Modern Portfolio Theory and Investment Analysis*. 9-th Edition, John Wiley & Sons, 2014
5. Bodie, Z., Kane, A. & Marcus, A.J. *Investments*. 10-th ed. McGraw Hill, New York, 2013
6. Gastineau, G. *The Exchange-Traded Funds Manual*. 2-nd Edition, John Wiley & Sons, 2010
7. Paul Belleflamme, Thomas Lambert, Armin Schwiendbacher. Crowdfunding: Tapping the right crowd. *Journal of Business Venturing*, Volume 29, Issue 5, 2014, Pages 585-609, URL: <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2013.07.003> (дата звернення 08.02.2025)
8. Erdős, Sándor & Papp, Tamás & Vörös, Zsófia. The effects of community-based signals on investment decisions in copy trading. *Journal of Behavioral and Experimental Economics*, Vol. 97, 2022. URL: <https://doi.org/10.1016/j.socsc.2022.101847> (дата звернення 08.02.2025)
9. Abraham F., Schmukler S., and Tessada J. Robo-Advisors: Investing through Machines. World Bank Group Research & Policy Briefs, No. 21, February 2019, URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/275041551196836758/pdf/Robo-Advisors-Investing-through-Machines.pdf> (дата звернення 08.02.2025)
10. David Gempesaw, Joseph J. Henry, Raisa Velthuis, Piecing together the extent of retail fractional trading. *Global Finance Journal*, Vol. 54, 2022. URL: <https://doi.org/10.1016/j.gfj.2022.100757> (дата звернення 08.02.2025)
11. Arner, Douglas W. and Barberis, Janos Nathan and Buckley, Ross P., The Evolution of Fintech: A New Post-Crisis Paradigm? (October 1, 2015). University of Hong Kong Faculty of Law Research Paper No. 2015/047, UNSW Law Research Paper No. 2016-62, URL: <https://ssrn.com/abstract=2676553> (дата звернення 08.02.2025)
12. Puschmann, T. Fintech. *Bus Inf Syst Eng* 59, 69–76 (2017). URL: <https://doi.org/10.1007/s12599-017-0464-6> (дата звернення 08.02.2025)
13. Chen, Mark A. and Wu, Qinxin and Yang, Baozhong, How Valuable Is FinTech Innovation? *The Review of Financial Studies*, Volume 32, Issue 5, May 2019, Pages 2062–2106, URL: <https://doi.org/10.1093/rfs/hhy130> (дата звернення 08.02.2025)
14. Copy top performing investors with eToro's CopyTrader™, URL: <https://www.etero.com/copytrader/> (дата звернення 08.02.2025)
15. Fractional shares in focus. Fidelity Active Investor. December 20, 2024. URL: <https://www.fidelity.com/learning-center/trading-investing/fractional-shares> (дата звернення 08.02.2025)
16. Alladin® by BlackRock – software for portfolio management. URL: <https://www.blackrock.com/aladdin> (дата звернення 08.02.2025)
17. Robo-Advisor - Automated Investing Services | Vanguard. URL: <https://investor.vanguard.com/advice/robo-advisor> (дата звернення 08.02.2025)
18. Fidelity Mobile Apps | Invest, Trade, & Manage Your Money On The Go | Fidelity. URL: <https://www.fidelity.com/mobile/overview> (дата звернення 08.02.2025)

REFERENCES

1. Markowitz, H. (1952). Portfolio Selection. *The Journal of Finance*, 7(1), 77-91. Retrieved from: <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.1952.tb01525.x> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
2. Sharpe, W.F. (1964). Capital Asset Prices: A Theory of Market Equilibrium under Conditions of Risk. *The Journal of Finance*, 19(3), 425-442. Retrieved from: <https://doi.org/10.2307/2977928> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
3. Lemke, T., Lins, G., & Smith, T. (1997). *Regulation of Investment Companies* (4th ed.). LexisNexis Matthew Bender [in English].
4. Elton, E.J., Gruber, M.J., Brown, S.J., & Goetzmann, W.N. (2014). *Modern Portfolio Theory and Investment Analysis* (9th ed.). John Wiley & Sons [in English].
5. Bodie, Z., Kane, A., & Marcus, A.J. (2013). *Investments* (10th ed.). McGraw Hill, New York [in English].

6. Gastineau, G. (2010). *The Exchange-Traded Funds Manual* (2nd ed.). John Wiley & Sons [in English].
7. Belleflamme, P., Lambert, T., & Schwienbacher, A. (2014). Crowdfunding: Tapping the right crowd. *Journal of Business Venturing*, 29(5), 585-609. Retrieved from: <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2013.07.003> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
8. Erdős, S., Papp, T., & Vörös, Z. (2022). The effects of community-based signals on investment decisions in copy trading. *Journal of Behavioral and Experimental Economics*, 97. Retrieved from: <https://doi.org/10.1016/j.socec.2022.101847> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
9. Abraham, F., Schmukler, S., & Tessada, J. (2019). Robo-Advisors: Investing through Machines. *World Bank Group Research & Policy Briefs*, 21. Retrieved from: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/275041551196836758/pdf/Robo-Advisors-Investing-through-Machines.pdf> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
10. Gempesaw, D., Henry, J.J., & Velthuis, R. (2022). Piecing together the extent of retail fractional trading. *Global Finance Journal*, 54. Retrieved from: <https://doi.org/10.1016/j.gfj.2022.100757> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
11. Arner, D.W., Barberis, J.N., & Buckley, R.P. (2015). The Evolution of Fintech: A New Post-Crisis Paradigm? *University of Hong Kong Faculty of Law Research Paper*, 2015/047. Retrieved from: <https://ssrn.com/abstract=2676553> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
12. Puschmann, T. (2017). Fintech. *Business & Information Systems Engineering*, 59, 69–76. Retrieved from: <https://doi.org/10.1007/s12599-017-0464-6> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
13. Chen, M.A., Wu, Q., & Yang, B. (2019). How Valuable Is FinTech Innovation? *The Review of Financial Studies*, 32(5), 2062–2106. Retrieved from: <https://doi.org/10.1093/rfs/hhy130> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
14. eToro. Copy top performing investors with eToro's CopyTrader™. Retrieved from: <https://www.etoro.com/copytrader/> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
15. Fidelity. (2024, December 20). Fractional shares in focus. *Fidelity Active Investor*. Retrieved from: <https://www.fidelity.com/learning-center/trading-investing/fractional-shares> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
16. BlackRock. Alladin® by BlackRock – software for portfolio management. Retrieved from: <https://www.blackrock.com/aladdin> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
17. Vanguard. Robo-Advisor - Automated Investing Services. Retrieved from: <https://investor.vanguard.com/advice/robo-advisor> (дата звернення 08.02.2025) [in English].
18. Fidelity. Fidelity Mobile Apps | Invest, Trade, & Manage Your Money On The Go. Retrieved from: <https://www.fidelity.com/mobile/overview> (дата звернення 08.02.2025) [in English].

Отримано 14.03.2025